

Area 51

1. udgave, 1. oplag 2013
Af Kim Møller Hansen

© 2013 Kim Møller Hansen

Udgivet af
Skandinavisk UFO Information (SUFOI)
Postboks 95
6200 Åbenrå
www.ufo.dk
info@sufoi.dk

Tryk: SUFOI, Åbenrå
Printed in Denmark 2013
ISBN 978-87-87628-98-3

Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen.

Et evt. overskud fra salget af denne bog går til driften af www.ufo.dk, som ejes af foreningen Skandinavisk UFO Information (SUFOI).

Fakta & Myter

Area 51 udkommer i SUFOI's bogserie **Fakta & Myter**. Bogserien behandler temaer, problemstillinger og oplevelser tilknyttet ufomyten. Det er ambitionen med **Fakta & Myter**, at hver titel bliver læserens jordbundne guide i en fascinerende, men forvirrende verden domineret af mystiske beretninger, konspirationsteorier og halve sandheder.

I religionsvidenskab og antropologi betegner en myte en religiøs fortælling, der forklarer noget om virkelighedens indretning. I almindelig tale er en myte fiktion. I bogserien **Fakta & Myter** bruges begrebet "ufomyte" om de beretninger, oplevelser og forestillinger, der knytter sig til begrebet ufo, og som udvikler sig over tid i samspil med fx historiske og kulturelle forhold. Selve ordet "ufo" opfattes som en samlebetegnelse for de mangeartede fænomener, der kan indgå i beretninger om usædvanlige himmelfænomener.

Indhold

Forord 4

Fantasiens drømmeland har mange navne 5

Steder der drager 9

Verdens mest "hemmelige" base 11

Skunk Works® 17

Spionfly og ufoer 18

En skør, skør verden 20

Den store sammensværgelse 32

Tilbage til virkeligheden 33

De fremmede fartøjer 37

Grobund for mystik 40

Open Skies 41

Area 51 tidslinje 42

Bøger 57

www 58

Register 60

Bogens illustrationer 61

Forord

Lockheeds bedste testpilot, Anthony W. LeVier, havde fået til opgave at finde et øde sted, hvor nye flytyper kunne afprøves i al hemmelighed. I flere dage havde han på et kort over ørkenområder i det sydlige Californien, Nevada og Arizona tegnet en rute, som han ville flyve for at finde et egnet sted. LeVier og Dorsey Kammerer, værkfører i Lockheeds særlige udviklingsafdeling Skunk Works®, fortalte alle og enhver, at de skulle på en jagtudflugt til Mexico.

I de følgende to uger overfløj og fotograferede de mere end 50 velegnede steder. Desværre kunne ingen af stederne opfylde de sikkerhedskrav, som projektets leder Richard M. Bissell Jr. fra CIA og hans nærmeste kontakt i flyvevåbnet oberst Osmond J. Ritland stillede. Heldigvis kom Ritland i tanke om en lille korsformet flyveplads i Nevada – et område han havde overføjlet mange gange, da han deltog i atomprøvesprængninger i området. LeVier, Ritland, Clarence "Kelly" L. Johnson (leder af Skunk Works®) og Bissell tog af sted for at inspicere det øde område, der under Anden Verdenskrig havde været træningsbase og skydeområde for piloter, men efter verdenskrigen var blevet forladt.

Bissell har senere fortalt om sit første indtryk af området: "En perfekt, naturlig flyveplads ... så plan som et billardbord, uden at der var gjort noget ved det."

I dagbogen skrev Kelly Johnson den pågældende dag følgende: "På en flyvning og fandt en start- og landingsbane i sydenden af en sø, hvorefter vi fløj hjemad (strengt ulovligt) over en atombombe, som var placeret i et tårn og skulle detoneres ni timer senere. Hr. Bissell var meget fornøjet. Han kunne godt lide mit forslag om at kalde stedet Paradise Ranch."

Stedet blev først døbt Groom Lake efter den udtørrede sø, som udgjorde det meste af området. I løbet af forsommeren 1955 blev der arbejdet med opførelse af hangarer, værksteder, faciliteter til mandskabet, brændstoftanke m.m. I slutningen af juli 1955 var basen klar til indflytning. For at lokke arbejdskraft til det gudsforladte sted tog det navneforandring til Paradise Ranch, trods det at stedet blot var en udtørret søbund omgivet af forblæste klippestykker.

Basens allerførste eksperimentalfly blev afprøvet på taxibanen allerede den 1. august 1955. Dermed var de første skridt taget på det sted, hvor avancerede og superhemmelige spionfly som U-2 (Utility 2), SR-71 Blackbird, det radar-usynlige fly F-117A Nighthawk og mange andre fly skulle komme til at stå deres prøve for senere i dybeste hemmelighed at spille centrale roller under Den Kolde Krig og senere konflikter.

Flyvebasen ved Groom Lake er omgærdet af mystik og har i mange år – ikke mindst med internettets indtog – været genstand for alle mulige gætterier og konspirationsfantasier. Det var først i begyndelsen af 1990'erne, at de amerikanske myndigheder indrømmede basens eksistens. Men hemmelighedskræmmeriet fortsætter i dag, og der er totalt flyveforbud for både civil og militær flyvning over basen. Hvad foregår der egentlig her langt ude i ingenting? Hvad er fakta, og hvad er myter? Det vil jeg forsøge at give nogle svar på i denne bog. Jeg har gjort mit yderste for at behandle de væsentligste problemstillinger og håber ikke, at der har sneget sig for mange fejl og misforståelser ind i fremstillingen. Skulle dette alligevel være tilfældet, hører jeg meget gerne fra læserne på info@sufoi.dk, så der kan blive rettet op på fejl og mangler i kommende oplag/udgaver.

Kim Møller Hansen
februar 2013

Fantasiens drømmeland har mange navne

Area 51, Groom Dry Lake, The Remote Location, Paradise Ranch, Watertown Strip, Red Square, The Box, Dark Side of the Moon, The Container og Dreamland er alle kælenavne for det samme. Kontrolltårnet i Area 51 identificerer sig selv som "Dreamland", når der kommunikeres med fly i området. I denne bog bliver basen for det meste kaldt Area 51, hvilket er den mest populære betegnelse på internettet og i bøger.

Navnet stammer oprindeligt fra 1950'erne, hvor det, der i dag er kendt som Nevada Test and Training Range (NTTR), blev opdelt i felter på et landkort. Det ubenyttede område ved Groom Lake fik betegnelsen "Area 51". De amerikanske myndigheders officielle navn for området har siden slutningen af 1980'erne været Air Force Flight Test Center, Detachment 3 (AFFTC, Det. 3).

Der findes mange andre Area's, bl.a. Area 52, som er det landområde, hvor Tonopah Test Range ligger. Her havde F-117A stealth-flyene hjemme i begyndelsen af 1980'erne.

Øverst ses Area 51 og Groom Lake. Nederst til højre skimtes den øde Papoose Lake.

Satellitbillede af Area 51. I midten ser man tydeligt Groom Lake, den store udtørrede sø der gennemskæres af runways, dvs. start- og landingsbaner, hvor den længste runway er på mindst 9 km og går fra sydsydøst mod nordnordvest og gennemskærer den vestlige del af den udtørrede søbund. Hangarer, mandskabskvarterer, brændstof- og vandtanke er hovedsageligt placeret sydsydvest for søen. Groom Lake ligger midt i ørkenen i Emigrant Valley omkranset af Timphute Range mod vest, Groom Mountains mod øst og Papoose Mountain Range mod syd. Satellitbilledet er taget den 1. januar 1999 fra EarthSat. Satellitbilleder som dette var tidligere hemmelige og sensationelle, når de alligevel slap ud til offentligheden. I dag kan alle se nærmere på området blot ved at bruge Google Earth, og på nettet vrirler det med gamle og helt nye fotos af basen og nærmeste omgivelser.

Minebyen Groom Mine fotografert i 1917. I baggrunden skimtes Groom Lake.

FEDERAL LANDS IN SOUTHERN NEVADA

Land use:

Legend:

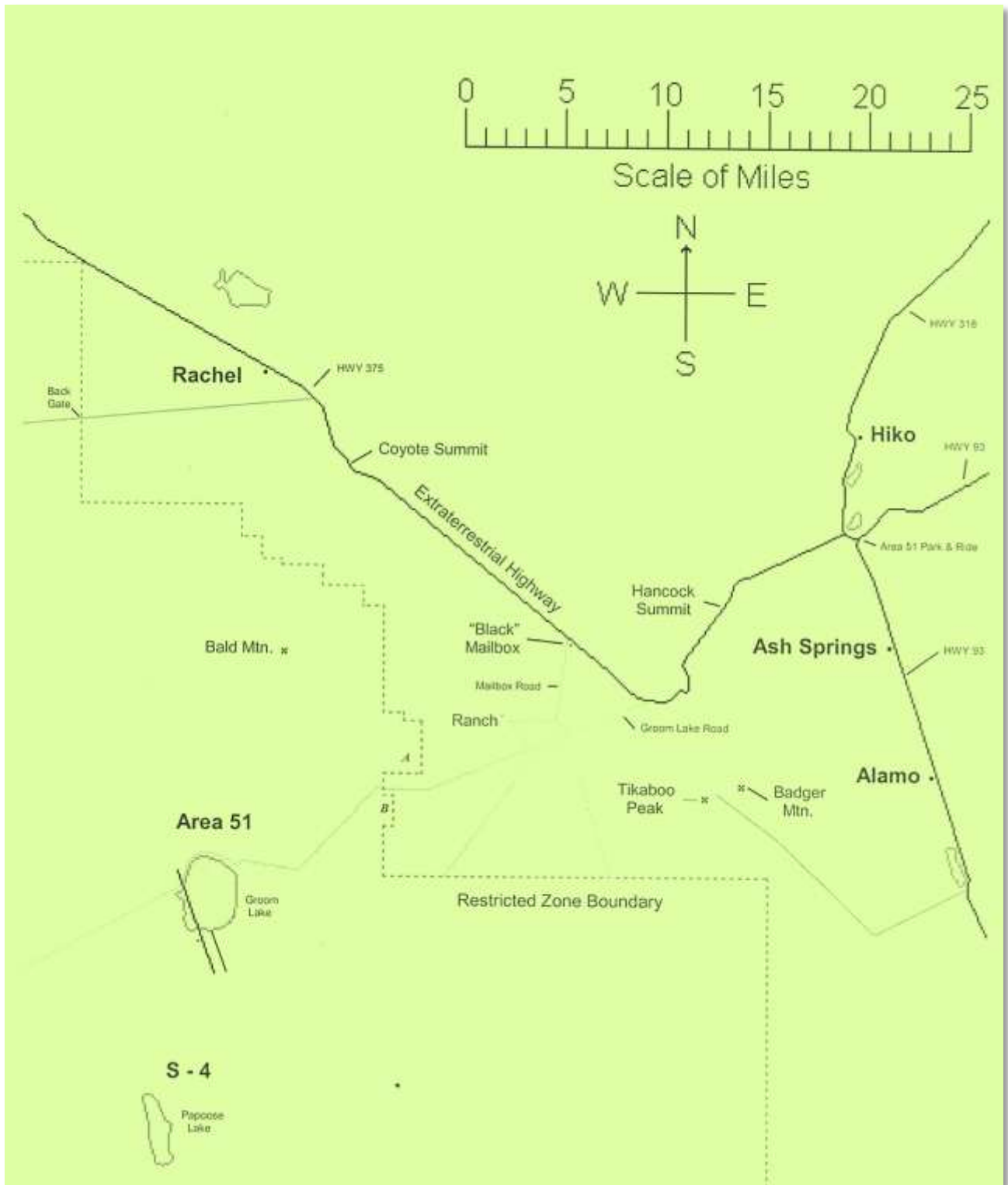
Location:

Location of main map

Area 51 med de nærmeste byer og veje. Kortet er tegnet af Chuck Clark i 2001. A og B markerer de tidligere udsigtpunkter ved hhv. Whites Sides Mountain og Freedom Ridge. S-4 er den hemmelige base, som Bob Lazar (se side 22) påstår ligger ved Papoose Lake. Efter alt at dømmе ligger Papoose Lake i et øde område.